

is dat geen rijke taak? Door hare beoefening en onderwijzing, tegelijk de Kerk des Heeren dienen in de vorming van hare toekomstige Dienaren, is dat niet een hooge roeping? En dat samen te mogen doen, door één beginsel gedreven, met één heilig ideaal voor oogen, dat zal ook den enkele in zijn worstelen, arbeiden en streven zijn tot niet geringe hulpe, en verlevendiging van ijver en moed in den arbeid. Zoo zij het, en ik mag er bijvoegen vol hope, zoo zal het zijn in onzen kring. Gaarne wil ik het mijne daartoe bijdragen.

Mijne Heeren Studenten! Niet omdat Gij het minste recht op mij hebt, is tot U mijn laatste woord gericht. Zelfs zou het hier kunnen gelden, dat de climax in de Rhetorica eischt, dat een redenaar zich het laatst wende tot hen, op wie hij allereerst het oog richt. Wat ik voor U kan zijn, wil ik met mijn volle kracht en liefde wezen. Wel in de eerste plaats voor de heeren Studenten in de Theologie, maar toch zeker ook voor hen, die in de andere faculteiten studeeren, in zooverre toch de Universiteit allen samenbindt, die hun leven verpand hebben aan de studie. Wat rijk een leven is toch den studeerende vergund. Rijker aan inhoud en aan ideaal dan van hem, die zich met de meer alledaagsche dingen heeft bezig te houden. Hier gelde het echter: noblesse oblige. Hoog het ideaal! Alle kracht aan de realiseering daarvan gewijd. En bijzonder bij U, die toch naar niet minder staat dan om het Gloria Dei in Excelsis ook in uw studie-leven te betrachten.

Bijzonder echter mijne Heeren Studenten in de heilige Godgeleerdheid zal ik mij aan U hebben te geven. De wijsgeer Bacon noemde den mensch: den vertolker der natuur. De arbeid van den filosoof is niet de waarheid te openbaren, maar haar te verklaren. Hij staat voor een universum